

betragte det som en ekstraordinær overordentlig Tillids erklæring til det nuværende Ministerium fra dette samlede Tings Side, at de alle sammen ile til for at støtte de Forslag, Regeringen har stillet med Hensyn til Forandring af det foreliggende Budget, og ikke mindst vil jeg med glad Forundring se samtlige de Medlemmer, der som Ministre have udarbejdet det foreliggende Budget, ivrige og glade deltage i Afstemningen til Budgettets totale Forandring. Thi det kommer man ikke bort fra, at hvad der prægede dette Budget, hvad der gav det dets særegne Karakter, var dets Barbering af de civile Budgetter, som var ekstraordinær, hvilket den daværende højtærede Finansminister ogsaa gjorde opmærksom paa, og dets Opsvulmen af de militære, ekstraordinære Udgifter, en Opsvulmen, som ogsaa er i Sandhed ekstraordinær — jeg kan ikke erindre Finanslove, hvorpaa vi have haft $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ekstraordinært Militærbudget. Dette er totalt forvandlet, og det glæder mig, som sagt, ganske overordentligt at se de tidligere Ministre nu deltage i denne Tillids erklæring til den nuværende Regering.

Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) mente videre, at jeg havde talt, som jeg gjorde, for at skjule over, at man loyalt gennemfører Lovene. Naar de Herrer nu ustandseligt henvise til, at det fra vor Side stadig gentages, at disse Love skulle overholdes og skulle gennemføres, saa længe de have Lovgyldighed, synes jeg ikke, at det er noget Vidnesbyrd om, at vi forsøge at skjule noget i saa Henseende, og det gøre vi heller ikke. Det ærede Medlem var atter inde paa det samme, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) var saa ivrig inde paa i et Replikskifte før med mig, at det var underligt, at man ikke stillede sig anderledes. Jeg henviste den Gang det ærede Medlem fra Ringkøbing til, hvorledes han havde stillet sig overfor en tilsvarende Situation i 1894—95, da der ogsaa var Tale om Militæruddgifter, og hvor han bestandig som Medlem bekæmpede en Hæror- dning, han havde været Modstander af. Jeg havde ikke den Gang ved Haanden det ærede Medlems Udtalelser, fordi denne Debat var kommen mig uventet, men jeg har siden tilvejebragt en lille Bog, der maaske som saa meget andet er glæden ud af det ærede Medlems Hukommelse, maaske som saa meget andet af hans Fortid er forsvunden for ham. Det er en lille Bog, han udgav i 1895, om jeg saa maa sige en Lærebog for Opposi-

tionen i, hvorledes Modstanderne af Forliget skulde behandle dette Spørgsmaal. Han siger blandt andet, idet han opstillede det Spørgsmaal, han vilde løse: „Et Spørgsmaal, som utvivlsomt for Tiden maa siges at være et politisk Hovedspørgsmaal, er dette: Hvilke Følger maa det i Fjor indgaaede Forlig siges at medføre for de Grupper og de Medlemmers Stilling, som vare Modstandere af Forliget, som stemte imod det?“ Og saa udvikler han senere, hvorledes disse Modstandere bør gaa frem. Han siger: „Min Opfattelse af Stillingen er den, at hvad der er vedtaget paa forfatningsmæssig Maade, vedtaget overensstemmende med Forfatningens Forskrifter, det er forfatningsmæssigt bindende ogsaa for dem, der have stemt imod det, bindende i den Forstand, at det af dem maa anerkendes som forfatningsmæssigt gyldigt“. Og han tilføjer: „Man kan beklage, at der vedtages Ting, man er Modstander af, man kan rette Bebrejdelser mod dem, der stemme derfor, arbejde paa at kaste dem ud af Rigsdagen og sætte andre Mænd ind i Stedet;“ — se, det kan man, og det er et godt Raad, og det skal blive fulgt — „men hvad der er lovligt vedtaget, er bindende ogsaa for dem; der stemme derimod, indtil det atter ad lovlig Vej bliver ændret“. Og han fortsætter hele denne Udvikling fremdeles og taler om, hvad man maa gøre, og kommer saa til det Punkt, hvor han udvikler, hvorledes man kan søge det ændret, og siger da, „at naar der er vedtaget en Ting, som man ikke selv har stemt for, staar man frit i den Forstand, dels at man ikke ved at have gjort det første Skridt, kan føle sig bunden til eventuelt ogsaa at gøre det næste“ — en meget rigtig og fuldkommen forstandig Udtalelse, som ogsaa skal blive fulgt nøje fra vort Partis Side — „dels at man ikke er afskaaren fra at søge det, der er vedtaget, atter ændret ad lovmæssig Vej“. Fuldkommen rigtigt! Men saa fortsætter han: „Hvorvidt man vil arbejde herpaa, og hvor stor Energi man vil kaste ind i et saadant Arbejde, vil bero paa mange Ting og vel ikke mindst derpaa, hvor megen Udsigt man mener at have til, at saadanne Bestræbelser kunne lykkes“. Og han formaner meget indtrængende til ikke at optage et saadant Arbejde, før man har Udsigt til, at det kan lykkes.

Senere hen i sin Udvikling, da han slutter og opstiller hele Programmet for det kommende Valg, siger han det samme: „En Forfatning har man dog Lov til at foreslaa forandret, og Venstre forbeholder